

Phẩm 15: THẬP TRỤ

Bấy giờ, Bồ-tát Pháp Tuệ nương theo oai lực của Phật, nhập Tam-muội Vô lượng phương tiện của Bồ-tát. Do sức của Tam-muội, ngoài số thế giới như số vi trần nơi một ngàn cõi Phật ở mười phương, có số Phật như số vi trần nơi ngàn cõi Phật đều đồng một hiệu là Pháp Tuệ và cùng hiện đến bảo Bồ-tát Pháp Tuệ:

–Lành thay! Lành thay! Thiện nam! Ông có thể nhập Tam-muội Vô lượng phương tiện của Bồ-tát.

Thiện nam! Trong mười phương, ở mỗi phương đều có chư Phật như số vi trần nơi một ngàn cõi Phật đều dùng thần lực đồng gia hộ cho ông.

Lại do nguyện lực và thần lực khi xưa của Đức Như Lai Tỳ-lô-giá-na, cùng năng lực từ thiện căn của ông đã tu, nên nhập Tam-muội này, khiến ông thuyết pháp, vì để tăng trưởng trí Phật, vì để thâm nhập pháp giới, vì khéo biết rõ cảnh giới của chúng sinh, vì nẻo nhập vô ngại, vì chốn hành hóa không chướng, vì được phương tiện không gì sánh, vì nhập tánh của Nhất thiết trí, vì giác ngộ về tất cả pháp, vì biết tất cả căn, vì có thể thọ trì diễn nói tất cả pháp. Đó là phát khởi mười thứ trụ của Bồ-tát.

Thiện nam! Ông nên nương vào thần lực của Phật mà diễn nói pháp thập trụ ấy!

Lúc đó, chư Phật liền ban cho Bồ-tát Pháp Tuệ trí không ngăn ngại, trí không chấp trước, trí không đoạn, trí không si, trí không dị biệt, trí không lỗi, trí vô lượng, trí không gì hơn, trí không biếng trễ, trí không xâm đoạt. Vì sao? Vì năng lực của Tam-muội này tự nhiên là như thế.

Chư Phật đều đưa tay phải xoa đầu của Bồ-tát Pháp Tuệ.

Bồ-tát Pháp Tuệ liền xuất định nói với chư Bồ-tát:

–Chư Phật tử! Trụ xứ của Bồ-tát rộng lớn đồng với pháp giới, hư không.

Phật tử! Bồ-tát trụ nơi nhà của chư Phật ba đời.

Nay tôi sẽ giảng nói về chỗ trụ của Bồ-tát ấy.

Chư Phật tử! Chỗ trụ của Bồ-tát có mười bậc, chư Phật quá khứ, vị lai, hiện tại đã nói, sẽ nói và hiện đương nói. Những gì là mười?

Đó là trụ sơ phát tâm, trụ trị địa, trụ tu hành, trụ sinh quý, trụ cụ túc phương tiện, trụ chánh tâm, trụ bất thoái, trụ đồng chân, trụ pháp vương tử, trụ quán đỉnh. Đó là mười trụ của Bồ-tát, chư Phật quá khứ vị lai hiện tại đã, sẽ và đang giảng nói.

Chư Phật tử! Thế nào Trụ của Bồ-tát phát tâm?

Vị Bồ-tát này thấy Phật Thế Tôn hình tướng đoan nghiêm, sắc tướng viên mãn, ai cũng ưa nhìn, khó có thể gặp được, có oai lực lớn, hoặc thấy thần túc, hoặc nghe thọ ký, hoặc nghe giảng dạy, hoặc thấy chúng sinh chịu những sự quá khổ, hoặc nghe Phật pháp rộng lớn của Như Lai mà phát tâm Bồ-đề, cầu trí Nhất thiết.

Vị Bồ-tát này duyên nơi mười pháp khó được mà phát tâm. Những gì là mười pháp? Đó là trí biết rõ thị xứ phi xứ, trí biết rõ nghiệp báo thiện ác, trí biết rõ căn tánh hơn kém, trí biết rõ các loại hiểu biết sai biệt, trí biết rõ các cảnh giới sai biệt, trí biết rõ tất cả phương pháp đạt đạo, trí biết rõ các thiền Tam-muội giải thoát, trí biết túc mạng vô ngại, trí biết Thiên nhân vô ngại, trí biết lậu của ba đời đã dứt hết.

Chư Phật tử! Vị Bồ-tát này nên khuyên học mười pháp. Những gì là mười? Đó là siêng cúng dường Phật, thích ở nơi sinh tử, chủ đạo diu dắt thế gian khiến trừ nghiệp ác, thường đem pháp thắng diệu dạy bảo, ca ngợi pháp vô thượng, học công đức của Phật, sinh ở trước chư Phật, luôn mong được thâm nhận, theo phương tiện diễn nói Tam-muội

tịch tĩnh, ngợi khen việc xa lìa sinh tử luân hồi, làm chỗ quy y cho chúng sinh đang bị khổ. Vì sao? Vì muốn khiến cho Bồ-tát, ở trong Phật pháp, tâm thêm rộng lớn, có nghe được pháp liền tự hiểu, chẳng do người khác dạy.

Chư Phật tử! Thế nào là Trụ của Bồ-tát trị địa? Vị Bồ-tát này đối với chúng sinh phát mười thứ tâm. Những gì là mười? Đó là tâm lợi ích, tâm đại Bi, tâm an lạc, tâm an trụ, tâm thương xót, tâm thấu nhận, tâm giữ gìn, tâm đồng với mình, tâm làm thầy, tâm làm Đạo sư.

Chư Phật tử! Nên khuyên vị Bồ-tát này học mười thứ pháp. Những gì là mười? Đó là học rộng hiểu nhiều, an nhàn tịch tĩnh, gần Thiện tri thức, nói lời hòa vui, nói tất biết thời, tâm không khiếp sợ, thấu rõ các nghĩa, tu hành đúng pháp, xa lìa ngu mê, an trụ bất động. Vì sao? Vì muốn Bồ-tát đối với chúng sinh, thêm lớn đại Bi, có được nghe pháp liền tự hiểu chẳng do người khác dạy.

Chư Phật tử! Thế nào là Trụ của Bồ-tát tu hành?

Vị Bồ-tát này dùng mười hạnh để quán sát tất cả pháp. Những gì là mười? Đó là quán sát tất cả pháp là vô thường, tất cả pháp là khổ, tất cả pháp là không, tất cả pháp là vô ngã, tất cả pháp là vô tác, tất cả pháp là vô vị, tất cả pháp là không đúng danh, tất cả pháp là không nơi chốn, tất cả pháp là lìa phân biệt, tất cả pháp là không chắc thật.

Chư Phật tử! Nên khuyên vị Bồ-tát này học mười pháp. Những gì là mười? Đó là quán sát chúng sinh giới, pháp giới, thế giới; quán sát địa giới, thủy giới, hỏa giới, phong giới; quán sát Dục giới, Sắc giới, Vô sắc giới. Vì sao? Vì muốn vị Bồ-tát này được trí tuệ sáng tỏ, có được nghe pháp liền tự hiểu chẳng do người khác dạy.

Chư Phật tử! Thế nào là Trụ của Bồ-tát sinh quý?

Vị Bồ-tát này từ trong Thánh giáo sinh, thành tựu mười pháp. Những gì là mười? Đó là trọn chẳng thoái chuyển nơi Phật đạo, sinh tâm tin sâu thanh tịnh, khéo quán sát pháp, biết rõ chúng sinh, cõi nước, thế giới, hạnh nghiệp, quả báo, sinh tử, Niết-bàn.

Chư Phật tử! Nên khuyên vị Bồ-tát này học mười pháp. Những gì là mười? Đó là biết rõ tất cả Phật pháp thời quá khứ, thời vị lai, thời hiện tại, tu tập tất cả Phật pháp thời quá khứ, vị lai, hiện tại, viên mãn tất cả Phật pháp quá khứ, vị lai, hiện tại, biết rõ tất cả Phật bình đẳng. Vì sao? Vì muốn cho vị Bồ-tát này được tăng tiến, ở trong ba đời tâm được bình đẳng, có được nghe pháp liền tự hiểu chẳng do người khác dạy.

Chư Phật tử! Thế nào là Trụ của Bồ-tát cụ túc phương tiện?

Vị Bồ-tát này tu tập căn lành đều vì cứu hộ tất cả chúng sinh, lợi ích cho tất cả chúng sinh, an lạc cho tất cả chúng sinh, thương yêu tất cả chúng sinh, độ thoát tất cả chúng sinh, khiến tất cả chúng sinh lìa những tai nạn, khiến tất cả chúng sinh thoát khổ sinh tử, khiến tất cả chúng sinh phát sinh lòng tin thanh tịnh, khiến tất cả chúng sinh đều được điều phục, khiến tất cả chúng sinh đều chứng Niết-bàn.

Chư Phật tử! Nên khuyên vị Bồ-tát này học mười pháp. Những gì là mười? Đó là biết chúng sinh vô biên, biết chúng sinh vô lượng, biết chúng sinh vô số, biết chúng sinh chẳng thể nghĩ bàn, biết chúng sinh vô lượng sắc, biết chúng sinh chẳng thể lường, biết chúng sinh không, biết chúng sinh không tạo tác, biết chúng sinh không sở hữu, biết chúng sinh không tự tánh. Vì sao? Vì muốn vị Bồ-tát này, tâm lại càng tăng trưởng thù thắng, không bị nhiễm chấp, có được nghe pháp liền tự hiểu chẳng do người khác dạy.

Chư Phật tử! Thế nào là Trụ của Bồ-tát chánh tâm?

Vị Bồ-tát này nghe mười pháp, tâm định chẳng động. Những gì là mười? Đó là nghe khen Phật hay chê Phật, đối với Phật pháp tâm định chẳng động. Nghe khen pháp

hay chê pháp, đối với Phật pháp tâm định chẳng động. Nghe khen Bồ-tát hay chê Bồ-tát, đối với Phật pháp tâm định chẳng động. Nghe nói chúng sinh hữu lượng hay vô lượng, đối với Phật pháp tâm định chẳng động. Nghe nói chúng sinh có cấu uế hay không cấu uế, đối với Phật pháp tâm định chẳng động. Nghe nói chúng sinh dễ độ hay khó độ, đối với Phật pháp tâm định chẳng động. Nghe nói pháp giới hữu lượng hay vô lượng, đối với Phật pháp tâm định chẳng động. Nghe nói pháp giới có thành có hoại, đối với Phật pháp tâm định chẳng động. Nghe nói pháp giới hoặc có hoặc không, đối với Phật pháp tâm định chẳng động.

Chư Phật tử! Nên khuyên vị Bồ-tát này học mười pháp. Những gì là mười? Đó là tất cả pháp là vô tướng, tất cả pháp là vô thể, tất cả pháp là chẳng thể tu, tất cả pháp là vô sở hữu, tất cả pháp là không chân thật, tất cả pháp là không, tất cả pháp là vô tánh, tất cả pháp như huyễn, tất cả pháp như mộng, tất cả pháp là không phân biệt. Vì sao? Vì muốn vị Bồ-tát này tâm lại càng thêm tăng tiến, đặc Vô sinh pháp nhẫn chẳng thoái chuyển, có được nghe pháp liền tự hiểu chẳng do người khác dạy.

Chư Phật tử! Thế nào là Trụ của Bồ-tát bất thoái?

Vị Bồ-tát này nghe mười thứ pháp, kiên cố không thoái chuyển. Những gì là mười? Đó là nghe có Phật hay không có Phật, đối với Phật pháp tâm không thoái chuyển. Nghe có pháp hay không pháp, đối với Phật pháp tâm không thoái chuyển. Nghe có Bồ-tát hay không Bồ-tát, đối với Phật pháp tâm không thoái chuyển. Nghe có hạnh Bồ-tát hay không có hạnh Bồ-tát, đối với Phật pháp tâm không thoái chuyển. Nghe có Bồ-tát tu hành được xuất ly hay chẳng xuất ly, đối với Phật pháp tâm không thoái chuyển. Nghe quá khứ có Phật hay không Phật, đối với Phật pháp tâm không thoái chuyển. Nghe vị lai có Phật hay không Phật, đối với Phật pháp tâm không thoái chuyển. Nghe hiện tại có Phật hay không Phật, đối với Phật pháp tâm không thoái chuyển. Nghe Phật trí hữu tận hay vô tận, đối với Phật pháp tâm không thoái chuyển. Nghe ba đời là một tướng hay ba đời chẳng phải một tướng, đối với Phật pháp tâm chẳng thoái chuyển.

Chư Phật tử! Nên khuyên vị Bồ-tát này học mười pháp rộng lớn. Những gì là mười? Đó là nói một chính là nhiều, nói nhiều chính là một, văn tùy nơi nghĩa, nghĩa tùy nơi văn, chẳng có chính là có, có chính là chẳng phải có, vô tướng chính là tướng, tướng chính là vô tướng, vô tánh chính là tánh, tánh chính là vô tánh. Vì sao? Vì muốn khiến vị Bồ-tát này tăng tiến, đối với tất cả pháp, khéo có thể xuất ly, có được nghe pháp liền tự hiểu chẳng do người khác dạy.

Chư Phật tử! Thế nào là Trụ của Bồ-tát đồng chân?

Vì Bồ-tát này trụ nơi mười hạnh nghiệp. Những gì là mười? Đó chính là thân hành không lỗi, ngữ hành không lỗi, ý hành không lỗi, tùy ý thọ sinh, biết các thứ dục của chúng sinh, biết các thứ kiến giải của chúng sinh, biết các thứ cảnh giới của chúng sinh, biết các thứ nghiệp của chúng sinh, biết thế giới thành hoại, thần túc tự tại vô ngại.

Chư Phật tử! Nên khuyên vị Bồ-tát này học mười pháp. Những gì là mười? Đó là biết tất cả cõi Phật, động tất cả cõi Phật, duy trì tất cả cõi Phật, quán sát tất cả cõi Phật, đến tất cả cõi Phật, du hành vô số thế giới, lãnh thọ vô số Phật pháp, hiện thân biến hóa tự tại, nói ra tiếng rộng lớn hiện bày khắp, trong một sát-na thừa sự cúng dường vô số Phật. Vì sao? Vì muốn vị Bồ-tát này tăng tiến, được thiện xảo đối với tất cả pháp, có được nghe pháp liền tự hiểu chẳng do người khác dạy.

Chư Phật tử! Thế nào là Trụ của Bồ-tát Pháp vương tử?

Vị Bồ-tát này khéo nhận biết về mười pháp. Những gì là mười? Đó là khéo biết chúng sinh thọ sinh, khéo biết phiền não hiện khởi, khéo biết tập khí tương tục, khéo biết chỗ tạo phương tiện, khéo biết về vô lượng pháp, khéo biết các oai nghi, khéo biết thế giới sai biệt, khéo biết những việc của thời gian trước, thời gian sau, khéo biết diễn nói về thế đế, khéo biết diễn nói về bậc nhất nghĩa đế.

Chư Phật tử! Nên khuyên vị Bồ-tát này học mười pháp. Những gì là mười? Đó là sự thiện xảo của xứ Pháp vương, phép tắc của xứ Pháp vương, cung điện của xứ Pháp vương, nẻo hưởng nhập của xứ Pháp vương, quán sát của Pháp vương, quán đỉnh của Pháp vương, lực trì của Pháp vương, vô úy của Pháp vương, việc ngủ nghỉ của Pháp vương, tán thán của Pháp vương. Vì sao? Vì muốn khiến vị Bồ-tát này tăng tiến tâm không chướng ngại, có được nghe pháp liền tự hiểu chẳng do người khác dạy.

Chư Phật tử! Thế nào là Trụ của Bồ-tát quán đỉnh?

Vị Bồ-tát này thành tựu được mười thứ trí. Những gì là mười? Đó là chấn động vô số thế giới, chiếu sáng vô số thế giới, trụ trì vô số thế giới, đi đến vô số thế giới, làm nghiêm tịnh vô số thế giới, khai thị vô số chúng sinh, quán sát vô số chúng sinh, biết căn tánh của vô số chúng sinh, khiến vô số chúng sinh hưởng nhập, khiến vô số chúng sinh được điều phục.

Vị Bồ-tát này thân và nghiệp thân, thần thông biến hiện, trí quá khứ, trí vị lai, trí hiện tại, thành tựu cõi Phật, cảnh giới tâm, cảnh giới trí, tất cả đều chẳng thể nhận biết, thủ đắc, cho đến Bồ-tát Pháp vương tử cũng chẳng thể biết được.

Chư Phật tử! Nên khuyên vị Bồ-tát này học mười thứ trí của Như Lai. Những gì là mười? Đó là trí ba đời, trí Phật pháp, trí pháp giới vô ngại, trí pháp giới vô biên, trí hiện bày đầy khắp hết thấy thế giới, trí chiếu soi khắp hết thấy thế giới, trí trụ trì hết thấy thế giới, trí nhận biết về hết thấy chúng sinh, trí nhận biết hết thấy pháp, trí nhận biết về vô biên chư Phật. Vì sao? Vì muốn khiến vị Bồ-tát này tăng trưởng trí Nhất thiết chủng, có được nghe pháp liền tự hiểu, chẳng do người khác dạy.

Bấy giờ, do thần lực của Đức Phật, trong mười phương, mỗi phương có số thế giới như số vi trần nơi vạn cõi Phật, đều chấn động đủ sáu cách.

Mưa hoa trời đẹp, hương bột trời, tràng hoa trời, tạp hương trời, y báu trời, mây báu trời, đồ trang nghiêm cõi trời. Những kỹ nhạc trời tự nhiên hòa tấu, phóng ra ánh sáng lớn và phát ra âm thanh vi diệu.

Như ở bốn châu thiên hạ này, nơi điện Thiên đế Thích trên đỉnh Tu-di nói pháp Thập trụ và hiện thân biến, tất cả thế giới trong mười phương cũng như vậy cả.

Lại do thần lực của Phật, nơi mười phương, mỗi phương đều có các Bồ-tát như số vi trần nơi cõi Phật trong số thế giới như số vi trần của một vạn cõi Phật, đều đến nơi đây và đồng nói:

–Lành thay! Lành thay! Nay Phật tử! Đạo sĩ đã khéo nói pháp này. Chúng tôi đồng tên là Pháp Tuệ, đến từ cõi nước đồng hiệu là Pháp Vân, Như Lai ở các cõi đó đều hiệu Diệu Pháp, nơi pháp hội của Đức Thế Tôn chúng tôi cũng giảng thuyết Thập trụ, văn cú, nghĩa lý và chúng hội quyến thuộc cũng đồng như nơi đây, không có tăng giảm.

Chúng tôi nương theo thần lực của Đức Phật, đến nơi pháp hội này để chứng minh. Như ở pháp hội này, tất cả thế giới trong mười phương cũng đều như vậy.

Lúc đó, Bồ-tát Pháp Tuệ, nương theo oai lực của Phật, quán sát khắp mười phương cùng pháp giới, rồi nói kệ rằng:

Thấy thân vi diệu Bạc Thắng Trí

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Tướng tốt đoan nghiêm đều đầy đủ
Đáng tôn quý ấy rất khó gặp
Bồ-tát mới phát tâm dũng mãnh.
Thấy đại thân thông không ai bằng
Nghe lời thọ ký và dạy bảo
Các loài chúng sinh khổ vô lượng
Do đó Bồ-tát phát tâm đầu.
Nghe chư Như Lai Đấng Phổ Thăng
Tất cả công đức đều thành tựu
Ví như hư không chẳng phân biệt
Bồ-tát do đó phát tâm đầu.
Ba đời nhân quả gọi là xứ
Tự tánh của ngã là phi xứ
Muốn đều biết rõ nghĩa chân thật
Bồ-tát do đó phát tâm đầu.
Thời quá khứ, vị lai, hiện tại
Có bao nhiêu các nghiệp thiện ác
Muốn đều biết rõ tận cùng cả
Bồ-tát do đó phát tâm đầu.
Các thiền giải thoát và Tam-muội
Tạp nhiễm, thanh tịnh vô lượng thứ
Muốn đều biết rõ nhập, trụ, xuất
Bồ-tát do đó phát tâm đầu.
Tùy các chúng sinh căn lợi độn
Như vậy các thứ lực tinh tấn
Muốn đều rõ thấu phân biệt biết
Bồ-tát do đó phát tâm đầu.
Tất cả chúng sinh hiểu nhiều thứ
Tâm họ sở thích đều sai khác
Vô lượng như vậy muốn đều biết
Bồ-tát do đó phát tâm đầu.
Chúng sinh các cõi đều sai khác
Tất cả thế gian vô hạn lượng
Muốn đều biết rõ thể tánh kia
Bồ-tát do đó phát tâm đầu.
Tất cả hữu vi các hành đạo
Mỗi mỗi đều có chỗ nơi đến
Đều muốn biết rõ thể tánh đó
Bồ-tát do đó phát tâm đầu.
Tất cả thế giới các chúng sinh
Tùy nghiệp trôi lăn không tạm dứt
Muốn được Thiên nhãn đều thấy rõ
Bồ-tát do đó phát tâm đầu.
Trong đời quá khứ đã từng có
Thể tánh như vậy, tướng như vậy

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Muốn đều biết rõ đời trước kia
Bồ-tát do đó phát tâm đầu.
Tất cả phiền não của chúng sinh
Tương tục hiện khởi và tập khí
Muốn đều biết rõ rốt ráo hết
Bồ-tát do đó phát tâm đầu.
Tùy chỗ an lập của chúng sinh
Các môn đàm luận đường ngôn ngữ
Thế đế như vậy đều muốn biết
Bồ-tát do đó phát tâm đầu.
Tất cả các pháp lìa ngôn thuyết
Tánh không, tịch diệt, không tạo tác
Muốn đều thấu rõ chân nghĩa này
Bồ-tát do đó phát tâm đầu.
Muốn chấn động khắp mười phương cõi
Nghiêng úp tất cả những biển lớn
Đầy đủ thân thông của chư Phật
Bồ-tát do đó phát tâm đầu.
Muốn một chân lông phóng ánh sáng
Chiếu khắp mười phương vô lượng cõi
Trong mỗi ánh sáng biết tất cả
Bồ-tát do đó phát tâm đầu.
Muốn đem vô lượng các cõi Phật
Để trong bàn tay mà chẳng động
Biết rõ tất cả như huyền hóa
Bồ-tát do đó phát tâm đầu.
Muốn đem vô lượng cõi chúng sinh
Đặt đầu sợi lông mà không hẹp
Đều biết không nhân, không có ngã
Bồ-tát do đó phát tâm đầu.
Muốn dùng sợi lông tách nước biển
Hết thủy biển lớn đều khiến cạn
Mà đều phân biệt biết số lượng
Bồ-tát do đó phát tâm đầu.
Các cõi nước chẳng thể nghĩ bàn
Tán nhỏ thành bụi không còn sót
Muốn đều phân biệt biết số bụi
Bồ-tát do đó phát tâm đầu.
Quá khứ vị lai vô lượng kiếp
Tất cả tướng thành hoại thế gian
Đều muốn thấu rõ cùng ngần mé
Bồ-tát do đó phát tâm đầu.
Ba đời tất cả pháp Như Lai
Và tất cả Độc giác, Thanh văn
Muốn biết hết cả những pháp ấy

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Bồ-tát do đó phát tâm đầu.
Vô lượng, vô biên các thế giới
Muốn dùng một lông đều cân nổi
Như thể tướng kia đều biết rõ
Bồ-tát do đó phát tâm đầu.
Vô lượng, vô số núi Luân vi
Muốn khiến đều vào trong chân lông
Núi kia lớn nhỏ đều biết rõ
Bồ-tát do đó phát tâm đầu.
Muốn dùng một diệu âm tịch tĩnh
Ứng khắp mười phương tùy loại diễn
Như vậy đều khiến sáng sạch rõ
Bồ-tát do đó phát tâm đầu.
Ngôn ngữ của tất cả chúng sinh
Một lời diễn nói đều hết cả
Đều muốn biết rõ tự tánh kia
Bồ-tát do đó phát tâm đầu.
Ngôn âm thế gian đều nói cả
Khiến họ đều hiểu chứng tịch diệt
Muốn được thiện căn diệu như thế
Bồ-tát do đó phát tâm đầu.
Muốn khiến mười phương những thế giới
Có tướng thành hoại đều được thấy
Và đều biết từ phân biệt sinh
Bồ-tát do đó phát tâm đầu.
Tất cả thế giới trong mười phương
Đầy đủ vô lượng chư Như Lai
Muốn biết Phật pháp của các vị
Bồ-tát do đó phát tâm đầu.
Các loại biến hóa vô lượng thân
Tất cả như vi trần thế giới
Đều muốn thấu rõ từ tâm khởi
Bồ-tát do đó phát tâm đầu.
Quá khứ, vị lai và hiện tại
Vô lượng, vô số chư Như Lai
Muốn trong một niệm đều biết rõ
Bồ-tát do đó phát tâm đầu.
Muốn diễn thuyết đủ một câu pháp
A-tăng-kỳ kiếp không cùng tận
Mà khiến văn nghĩa đều chẳng đồng
Bồ-tát do đó phát tâm đầu.
Mười phương tất cả các chúng sinh
Tùy tướng họ lưu chuyển sinh diệt
Muốn trong một niệm đều thấu rõ
Bồ-tát do đó phát tâm đầu.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Muốn dùng nghiệp thân, ngữ và ý
Đến khắp mười phương không chướng ngại
Biết rõ ba đời đều vắng lặng
Bồ-tát do đó phát tâm đầu.
Bồ-tát phát tâm như vậy rồi
Khiến nên đi đến mười phương cõi
Cung kính cúng dường chư Như Lai
Do đó khiến được không thoái chuyển.
Bồ-tát dùng mãnh cầu Phật đạo
Ở nơi sinh tử chẳng rời chán
Vì họ ca ngợi khiến thuận hành
Như vậy khiến họ không thoái chuyển.
Mười phương thế giới vô lượng cõi
Đều ở trong đó làm Tôn Chủ
Vì chư Bồ-tát nói như vậy
Do đó khiến họ không thoái chuyển.
Tối thắng tối thượng tối bậc nhất
Pháp sâu thâm diệu và thanh tịnh
Khuyến chư Bồ-tát nói cùng người
Dạy như vậy khiến lìa phiền não.
Tất cả thế gian không bằng được
Nơi chẳng thể khuynh động, dẹp phục
Vì Bồ-tát kia thường ca ngợi
Dạy như vậy khiến chẳng thoái chuyển.
Phật là Đại Lực Chủ thế gian
Đầy đủ tất cả những công đức
Khiến các Bồ-tát trụ trong ấy
Dùng đó dạy làm Thắng Trượng Phu,
Nơi vô lượng, vô biên chư Phật
Đều được qua đến để gần gũi
Thường được chư Phật luôn thâm nhận
Dạy như vậy khiến chẳng thoái chuyển.
Bao nhiêu những Tam-muội tịch tĩnh
Thấy đều diễn đạt không còn thừa
Vì Bồ-tát kia nói như vậy
Do đó khiến kia chẳng thoái chuyển.
Dẹp trừ vòng sinh tử các cõi
Mà chuyển diệu pháp luân thanh tịnh
Tất cả thế gian, không chấp trước
Vì các Bồ-tát nói như vậy,
Tất cả chúng sinh đọa đường ác
Vô lượng khổ nặng luôn bức bách
Làm chỗ nương tựa cứu hộ họ
Vì các Bồ-tát nói như vậy,
Đây là “Bồ-tát trụ phát tâm”

Nhất hướng chí cầu đạo Vô thượng
Như tôi đã nói pháp dạy bảo
Tất cả chư Phật cũng như vậy.
Thứ hai: “Bồ-tát trụ trị địa”
Phải nên phát khởi tâm như vậy:
Mười phương tất cả những chúng sinh
Nguyện cầu thuận theo lời Phật dạy,
Tâm đại Bi lợi ích an lạc,
Tâm an trụ xót thương thâm nhận.
Tâm giữ gìn chúng sinh như mình,
Tâm làm thầy và tâm Đạo sư,
Đã trụ tâm thẳng diệu như vậy
Kể khiến tụng tập cầu học rộng
Thường thích tịch tĩnh chánh tư duy
Gần gũi tất cả Thiện tri thức.
Nói lời hòa vui lìa thô ác
Nói tất biết thời không e sợ
Rõ thấu nghĩa lý làm đúng pháp
Xa lìa ngu mê tâm bất động.
Đây là mới học hạnh Bồ-đề
Làm được hạnh này: Chân Phật tử
Nay tôi nói chỗ kia nên làm
Như vậy Phật tử phải siêng học.
Thứ ba: “Bồ-tát trụ tu hành”
Thường nương Phật dạy siêng quán sát
Các pháp vô thường, khổ và không
Cũng không ngã nhân, không động tác.
Tất cả các pháp chẳng đáng ưa
Không đúng danh tự, không xứ sở
Không chỗ phân biệt, không chân thật
Người quán như vậy gọi Bồ-tát.
Kể khiến quán sát chúng sinh giới
Và cũng quán sát nơi pháp giới
Thế giới sai biệt trọn không còn
Đối họ đều nên khuyên quán sát.
Mười phương thế giới và hư không
Bao nhiêu địa, thủy, cùng hỏa, phong
Dục giới, Sắc giới, Vô sắc giới
Đều khuyên quán sát đến cùng tận.
Quán sát cõi kia đều sai khác
Và thể tánh nó đều rất ráo
Dạy siêng tu hành được như vậy
Đây thời gọi là chân Phật tử.
Thứ tư: “Bồ-tát trụ sinh quý”
Từ các Thánh giáo mà xuất sinh

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Thấu rõ các cõi không chỗ có
Vượt qua pháp kia sinh pháp giới.
Tin Phật kiên cố chẳng thể hoại
Quán pháp tịch diệt tâm an trụ
Tùy những chúng sinh đều biết rõ
Thế tánh hư vọng không chân thật.
Thế gian cõi nước nghiệp và báo
Sinh tử Niết-bàn đều như vậy
Phật tử nơi pháp quán như thế
Từ thân Phật sinh gọi Phật tử.
Quá khứ, vị lai và hiện tại
Trong đó bao nhiêu những Phật pháp
Biết rõ tích tập và viên mãn
Tu học như vậy khiến rất ráo.
Ba đời tất cả chư Như Lai
Hay tùy quán sát đều bình đẳng
Các thứ sai biệt không thủ đắc
Người quán như vậy đạt ba đời.
Như tôi tán dương ca ngợi đó
Là những công đức Trụ thứ tư
Nếu hay y pháp siêng tu hành
Mau thành quả Vô thượng Bồ-đề.
Đây đến Bồ-tát Trụ thứ năm
Hiệu là “Trụ Cụ túc phương tiện”
Vào sâu vô lượng phương tiện khéo
Phát sinh nghiệp công đức rất ráo.
Bồ-tát chỗ tu các phước đức
Đều vì cứu hộ các chúng sinh
Chuyên tâm tạo lợi ích an lạc
Một mặt xót thương khiến độ thoát.
Vì tất cả đời trừ các nạn
Dẫn thoát các cõi khiến vui mừng
Mỗi mỗi điều phục không để sót
Đều khiến đủ đức hưởng Niết-bàn.
Tất cả chúng sinh nhiều vô biên
Vô lượng, vô số chẳng nghĩ bàn
Cho đến chẳng thể kể số lượng
Nghe lãnh Như Lai pháp như vậy.
Phật tử đây là Trụ thứ năm
Thành tựu phương tiện độ chúng sinh
Đấng Đại trí viên mãn công đức
Dem pháp như vậy để khai thị.
Thứ sáu: “Trụ Chánh tâm viên mãn”
Đối pháp tự tánh không mê lầm
Chánh niệm tư duy là phân biệt

Tất cả trời, người chẳng động được.
Nghe khen chê Phật cùng Phật pháp
Bồ-tát cùng với hạnh tu hành
Chúng sinh hữu lượng hoặc vô lượng
Hữu cấu, vô cấu khó, dễ độ,
Pháp giới lớn nhỏ và thành hoại
Hoặc có hoặc không tâm chẳng động
Quá khứ, vị lai và hiện tại
Nhớ kỹ tư duy hằng quyết định.
Tất cả các pháp đều vô tướng
Vô thể, vô tánh, không, vô thật
Như ảo, như mộng, lìa phân biệt
Thường thích được nghe nghĩa như vậy.
Thứ bảy: “Bồ-tát Không thoái chuyển”
Đối với Phật, pháp, hạnh Bồ-tát
Hoặc có hoặc không, xuất, chẳng xuất
Dầu nghe nói vậy không thoái chuyển.
Quá khứ, vị lai và hiện tại
Tất cả chư Phật có cùng không
Trí Phật có tận hoặc vô tận
Ba đời một tướng các thứ tướng.
Một tức là nhiều, nhiều là một
Văn tùy nơi nghĩa, nghĩa tùy văn
Như vậy tất cả xoay dần thành
Bậc bất thoái nên vì chúng nói.
Hoặc pháp có tướng và vô tướng
Hoặc pháp có tánh và vô tánh
Các thứ sai biệt thuộc lẫn nhau
Người này nghe rồi được rốt ráo.
Thứ tám: “Bồ-tát trụ đồng chân”
Thân, ngữ, ý hành đều đầy đủ
Tất cả thanh tịnh không có lỗi
Tùy ý thọ sinh được tự tại.
Biết những sở thích của chúng sinh
Các thứ ý giải đều sai khác
Và tất cả pháp họ sở hữu
Tướng thành hoại mười phương cõi nước,
Đạt được diệu thân thông mau chóng
Trong tất cả chỗ, tùy niệm đến
Nơi chư Phật được nghe pháp diệu
Khen ngợi tu hành không lười mỏi,
Biết rõ tất cả các cõi Phật
Chấn động, gia trì và quán sát
Vượt qua cõi Phật vô lượng số
Du hành thế giới vô biên số.

Vô số pháp diệu đều tham vấn
Chỗ muốn thọ thân đều tự tại
Ngôn âm thiện xảo đều sung mãn
Chư Phật vô số đều thờ kính.
Thứ chín: “Bồ-tát Trụ vương tử”
Hay thấy chúng sinh thọ sai khác
Phiền não hiện, tập, đều biết cả
Chỗ làm phương tiện đều khéo rõ,
Các pháp đều khác, oai nghi khác
Thế giới chẳng đồng thuở trước sau
Như kia thế tục, bậc nhất nghĩa
Đều khéo biết rõ không có thừa,
Chỗ Pháp vương thiện xảo an lập
Tùy nơi chỗ kia có pháp diệu
Hoặc hướng nhập cung điện Pháp vương
Và ở trong đó quán sát thấy,
Đấng Pháp vương có pháp quán đỉnh
Thần lực gia trì không khiếp sợ
Yên nghỉ, cung thất và ngợi khen
Dùng đấng dạy bảo Pháp vương tử.
Như vậy vì nói đều hết cả
Mà khiến tâm kia không chấp trước
Nơi đây biết rõ tu chánh niệm
Tất cả chư Phật hiện ra trước.
Thứ mười: “Quán đỉnh chân Phật tử”
Thành mãn pháp tối thượng bậc nhất
Mười phương vô số các thế giới
Đều chấn động ánh sáng chiếu khắp,
Trụ trì đi đến cũng không thừa
Thanh tịnh trang nghiêm đều đầy đủ
Khai thị chúng sinh vô hạn số
Quán sát căn tánh đều biết cả.
Phát tâm điều phục cũng vô biên
Đều khiến hướng đến đại Bồ-đề
Tất cả pháp giới đều quán sát
Mười phương cõi nước đều đi đến.
Nơi đó, thân và việc của thân
Thần thông biến hiện khó lường được
Các cảnh giới cõi Phật ba đời
Cho đến Vương tử không rõ được.
Trí thấy được tất cả ba đời
Trí biết rõ pháp của chư Phật
Trí pháp giới vô ngại vô biên
Trí sung mãn hết thấy thế giới
Trí chiếu diệu thế giới trụ trì

Trí biết rõ các pháp chúng sinh
Và trí biết chánh giác vô biên
Như Lai đều nói đầy đủ cả.
Mười trụ Bồ-tát là như vậy
Đều từ pháp Như Lai hóa sinh
Hạnh công đức mà ngài đã có
Tất cả trời, người chẳng lường được.
Quá khứ, vị lai và hiện tại
Phát tâm cầu Phật số vô biên
Mười phương cõi nước đều sung mãn
Đều sẽ thành tựu trí Nhất thiết.
Tất cả cõi nước không bờ bến
Thế giới chúng sinh pháp cũng vậy
Hoặc, nghiệp, sở thích đều khác biệt
Nương đó mà phát tâm Bồ-đề.
Ban đầu một niệm cầu Phật đạo
Chúng sinh thế gian và Nhị thừa
Tất cả việc đó đều chẳng biết
Hướng là bao nhiêu công đức khác.
Tất cả thế giới trong mười phương
Dùng một lông đều gỡ lên được
Người đó biết được Phật tử này
Hướng đến hạnh trí tuệ của Phật.
Những biển lớn có trong mười phương
Đều dùng sợi lông chấm khiến cạn
Người đó biết được Phật tử này
Công đức tu hành trong một niệm.
Tất cả thế giới nghiền làm bụi
Đều phân biệt được biết rõ số
Người như vậy mới có thể thấy
Đạo tu hành của Bồ-tát này.
Chư Phật ba đời trong mười phương
Tất cả Độc giác và Thanh văn
Đều dùng tất cả diệu biện tài
Khai thị mới phát tâm Bồ-đề,
Phát tâm công đức chẳng lường được
Sung mãn tất cả cõi chúng sinh
Các trí cùng nói không thể hết
Hướng là bao nhiêu hạnh diệu khác.

